

ע"פ 19652/05/17 - מדינת ישראל נגד נ ס

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

14 מאי 2017

עפ"ג 19652-05-17 מדינת ישראל נ' ס (עציר)

לפני כבוד השופט יעקב שפסר, סג"נ - אב"ד

כב' השופטת זהבה בוסתן,

כב' השופטת נאוה בכור

מדינת ישראל

המערערת

נגד

המשיב

נ ס (עציר)

נוכחים:

ב"כ המערערת: עו"ד טנקג'י

ב"כ המשיב: עו"ד סיון חיימוב

המשיב הובא באמצעות שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

1. ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בכפר סבא (כב' השופטת מירב גרינברג) מיום 8.5.17 בת.פ. 54504-11-16 לפיו הורשע המשיב בעבירות של אימים ותקיפת בת זוגו ונדון להארכת עונש מאסר מותנה בן 18 חודשים שהיה תלוי ועומד כנגדו ולהתחייבות כספית שלא יעבור את העבירה בה הורשע.

הערעור מופנה כנגד קולת העונש ובאופן קונקרטי כנגד העובדה שלא הוטלה, כך לטענת המדינה, כל ענישה ממשית על המשיב ועל ההחלטה להאריך את עונש המאסר המותנה ולא להפעילו.

יצוין להשלמת התמונה, כי במועד הדיון המתקיים בפנינו מצוי המשיב במעצר מזה 6 חודשים בגין העבירות נושא הנדון.

2. רקע הערעור וגזה"ד שביסודו, הינו הרשעתו של המשיב בכתב אישום מתוקן בגין אירוע מיום 22.11.16, עת הגיע בשעת לילה לביתו כשהוא תחת השפעת אלכוהול, דפק בחוזקה על דלת הכניסה

עמוד 1

וצעק לעבר המתלוננת שתפתח לו את הדלת. בהמשך פתח את הדלת ובתגובה לבקשת המתלוננת שיצא מהבית איים עליה בכך שאמר לה "צאי את אם את לא הולכת תראי מה יקרה לך", וכן דחף אותה בפניה.

3. בגזר דינו מצא בית משפט קמא כי מעשיו של המשיב פגעו פגיעה מוחשית בשלומה וביטחונה של המתלוננת. מדובר במשיב המכור לאלכוהול במשך שנים ארוכות וככל הנראה מתנהל באופן אלים, כשכך גם קרה במקרים קודמים הבאים לידי ביטוי בהרשעותיו הנוספות. בית המשפט ציין כי על אף שהמשיב שילם מחירים כבדים, לא שינה מאורח חייו ואולם בשנים האחרונות החל סובל מבעיות בריאות קשות ונראה כי כיום הוא מגלה תובנה למצבו הקשה והמורכב.

באשר למתחם הענישה, מצא בית המשפט כי נע הוא בין חודש מאסר ל-7 חודשי מאסר, וזאת במקרים דומים ובנסיבות ענייננו. עם זאת, הפנה בית המשפט קמא למגמה מרחיבה בעניין זה בדבר עקרונות הארכת מאסרים מותנים בני הפעלה, תוך ביסוס בין היתר של הטעמים להארכת התנאי על חוסר ההלימה בין האשם המיוחס בגין העבירה הנוספת לבין העונש שמופעל על ידה, המעורר אי נוחות.

4. בית המשפט קמא הגדיר את עניינו של המשיב דן כגבולי. מחד, מדובר במשיב בעל עבר פלילי הכולל מספר הרשעות בגין עבירות אלימות כלפי המתלוננת, אשר ריצה מאסרים ממושכים ואולם המשיך בדרכו ובהתמכרותו לטיפה המרה. מאידך, הורשע בעבירת אלימות מרף נמוך, הוא עצור בתנאים קשים מזה 6 חודשים בגין תיק זה, נטל אחריות מלאה ומצבו הבריאותי קשה כשהוא נכה ואינו יכול לקבל את הטיפול הנדרש לו בכלא.

בנסיבות אלה, מצא כי עניינו של המשיב נופל בגדר המקרים המאפשרים הארכת תנאי מכוח סעיף 56 לחוק העונשין ולא יהיה זה צודק להפעיל את התנאי שהוטל עליו בהינתן מתווה מתחם הענישה שנקבע המביא את הפעלת התנאי לחוסר הלימה ממשי בין המעשה שבגינו הורשע המשיב בתיק לבין העונש הצפוי לו, במידה ויופעל התנאי.

5. תמצית נימוקי הערעור היא כי שגה בית משפט קמא הן מבחינת מהות המעשה והן מבחינת מיהות העושה. בית המשפט גזר, כך טוענת המערערת, עונש מינורי הצופה פני עתיד בלבד הסוטה באופן קיצוני ויוצא דופן מרמת הענישה הנוהגת ולמעשה, כך טוענת המערערת, יצא המשיב פטור בלא כלום, חרף מעשיו החמורים. המערערת טוענת כי מתן משקל ראוי לעברו הפלילי המכביד של המשיב שרובו ככולו כלפי אותה בת זוג צריך היה להביא את בית משפט קמא להטלת עונש מאסר ממושך ומרתיע ולהפעלת עונש המאסר המותנה שהוטל עליו בתיק הקודם במצטבר. המערערת מפנה אף לקביעות שנקבעו על ידי הרכב בית משפט זה בעפ"ג 16460-04-12 בעניינו של המשיב. המערערת טוענת עוד, כי כנגד מתחם הענישה שנקבע, כמו גם חריגה ממנו ללא טעם המאפשר זאת, וכן כנגד הקביעה כי אין המדובר בנסיבות המצויות ברף גבוה של אלימות. לבסוף טוענת המערערת, כי אין מקום להארכת התנאי, אך בשל אורכו הבלתי מידתי ביחס לטיב העבירות אותן ביצע המשיב.

על כן, טוענת המערערת כי לנוכח טיב המעשים, עברו הפלילי המכביד של המשיב, ביצוע שורה של מעשי אלימות כלפי אותה מתלוננת ואי רתיעתו מאימת הדין על אף מאסר על תנאי שהיה תלוי ועומד בעניינו, אין לומר כי התנאי אינו מידתי וכי אין בין הפעלתו והטלת ענישה מתאימה לבין המעשים בוצעו הלימה.

6. ב"כ המשיב עותרת לדחיית הערעור וסומכת טיעוניה על נימוקי בית המשפט קמא בגזר דינו. תמצית טיעוניה היא כי שוגה המדינה בסברה כי סעיף 56 דורש טעמים מיוחדים, דבר שאינו נכון, אלא נדרשים אך טעמים שירשמו. כן מדגישה ב"כ המשיב כי המשיב ריצה בפועל 6 חודשי מעצר, המהווים ללא ספק עונש הולם ומידתי למעשיו ונסיבותיו ומוסיפה ומציינת גם, כי מועד הטיעונים לעונש אף נדחה על מנת לאפשר ענישה מעשית זו (שכן לא ניתן כידוע להאריך את המאסר המותנה ולגזור לצדו מאסר בפועל).

עוד טוענת ב"כ המשיב, כי המערערת לא טענה כלל בבית המשפט קמא למתחם ענישה ראוי ובפועל העונש שריצה המשיב, היינו 6 חודשי מעצר מצויים ברף העליון של המתחם שנקבע על ידי בית המשפט קמא. לסיום מפנה ב"כ המשיב להלכת חמיס שקבעה שבמידה ומאסר מותנה אינו פרופורציונלי לעבירה, יש מקום להארכתו.

7. לאחר שעיינו בהודעת הערעור ושמענו את טיעוני הצדדים, לא מצאנו מקום להתערבותנו. אכן, נראה כי תוצאתו של גזה"ד מקלה לכאורה עם המשיב, ובמצב דברים רגיל היה מקום להשית עליו ענישה ממשית ומרתיעה, וזאת בהינתן חומרת עבירות האלמ"ב והערך המוגן שנפגע בעטיין. אלא שבניינו, על רקע מכלול הנסיבות העומדות ביסודו של תיק זה, להן היה בהחלט ער בית המשפט קמא, נראה לנו כי מסקנתו ותוצאת גזה"ד מחויבת את המציאות ולא מצאנו כי נפל פגם המצדיק התערבותנו.

8. לא פעם העירו בתי המשפט כי שומה על הערכאה הדיונית עת מטילה היא עונש מאסר מותנה, לשבות לנגד עיניה את תפקידו של המותב אשר יבוא להפעילו ועל כן לבחון היטב את היקפו של העונש המותנה אותו היא מטילה, לבל יהפוך זה בעת הפעלתו לבלתי הלים לעובדות האירוע.

זה היה מצבו של בית המשפט קמא בעניינו. אל מול עבירה שבוצעה על ידי המשיב ושחלילה לנו מלהקל ראש בחומרתה, נקבע על ידי בית המשפט קמא מתחם ענישה הולם המרוחק מאוד מהמאסר המותנה שעמד כנגד המשיב. אף אם נביא בחשבון את העובדה כי אין המדובר בעבירתו הראשונה, עדיין לא שקולה הפעלת התנאי לעונש ההולם בעניינו. במצב דברים זה ובהינתן העובדה כי המשיב מצוי בפועל במעצר ממש מזה חצי שנה, נכונה הייתה לדעתנו דרך הילוכו של בית המשפט קמא, אשר מחד הביא בחשבון את העובדה שבפועל שהה המשיב משך תקופה משמעותית מאחורי סורג וברית, ומאידך לא יכול היה לגזור עליו עונש אחר זולת הפעלת התנאי הממושך שאין בו כאמור הלימה לאירוע בו הורשע המשיב.

בהינתן האמור ועל רקע הודייתו של המשיב והאחריות שנטל, מצבו הרפואי העגום ופרטי האירוע, מצא

לדעתנו בית המשפט קמא את האיזון הראוי ומחויב המציאות והוציא תחת ידו ענישה מידתית ולא מצאנו
אפוא הצדקה להתערבותנו בה.

יש לזכור כי הכלל הוא שאין דרכה של ערכאת הערעור להתערב בחומרת העונש שהוטל על ידי
הערכאה הדיונית, אלא במקרה של טעות בולטת או חריגה קיצונית מרמת הענישה המתבקשת. זה אינו
המצב בענייננו.

בנסיבות אלה, נדחה הערעור.

**ניתן והודע היום י"ח אייר
תשע"ז, 14/05/2017 במעמד
הנוכחים.**

נאוה בכור, שופטת

זהבה בוסתן, שופטת

יעקב שפסר, שופט, סגן נשיא